

Cái ống bơm xe đạp

Nguyễn Đình Nghi SB67

Chiều qua sau khi sửa xong ổ cắm điện, Ct thấy mới 4 giờ rưỡi bèn nảy ý đi Thành mua “nắp chụp” vòi bơm xe đạp. Cái nắp cũ bơm hơi vào một, nhưng thoát hai, lại mệt muốn chết! Thành ra mỗi lần bơm phải tốn 2 người, một bơm một vịn, thế mà bánh xe vẫn non hơi chả ưng ý.

Chưa đi Thành mà bà xã đã dặn về sớm đừng giữ nhà cho bà đi tắm biển. Ct vội một mạch cỡi ngựa sắt đến Thành, dưới cửa Đông, chỗ anh thợ sửa xe thường mua phụ tùng xe đạp chỉ. Cũng tưởng đường ban chiều vắng người, không ngờ ở đâu đó ra đường toàn người đi xe máy. Chẳng biết đi hay về mà người nào người nấy tất bật giành giật từng giây cuối ngày. Ct cũng vậy, cú chu chu

chầm chầm đạp thẳng đến cửa Đông Thành Diên Khánh đang tranh thủ mua cho được nắp chụp vòi bơm xe đạp, mắc rẻ mắc kệ. Thế nhưng đến nơi chả thấy tiệm bán đồ phụ tùng xe đạp đâu cả, Ct bèn hỏi thăm anh bán giày dép, mắt kính bên vỉa hè dưới cửa Đông mà anh ta tưởng vợ được mảnh đang lúc sắp dọn hàng về:

“Anh ơi, cho hỏi thăm tiệm bán phụ tùng xe...”. Chưa dứt câu, Ct chợt nhận ra anh ta có nét quen quen, tuy có già và đen, bèn Ct tiếp:

“Ừa, có phải SB...?”. Vừa hỏi Ct vừa chỉ vào người anh ta ra chiều thân thiện.

“Dạ em là SB 74...”. Chợt anh ta “thăng” lại, có lẽ ngượng với nghề bán hàng rong. Biết ý, Ct vội lái câu chuyện:

“Bây giờ anh em ai cũng già hết trơn!” Chợt nhớ bà xã dặn về sớm, Ct vào đề ngay:

“Anh biết chỗ nào bán ống bơm xe đạp không?” Anh ta sốt sắng:

“Anh xuống gần đến ngã tư, bên trái có tiệm bán đồ phụ tùng xe đạp. Sao không nhờ con đi mua mà anh phải...”

“Tụi nó đi làm hết trơn”. Đoạn vội cáo lỗi, Ct tiếp: “Thông cảm, bữa nào gặp nói chuyện. Minh còn lo về giữ nhà cho bà xã đi tắm biển kéo tối. Chào nghen!”

Cứ thế, Ct dắt ngược ngựa sắt mà 2 mắt dán chặt bên trái đường tìm cửa hàng bán phụ tùng xe đạp. Đây rồi, 1 tiệm nhỏ, hẹp, bị kẹp giữa cửa hàng bán vàng bạc, đá quý... kê bên cửa tiệm bán thuốc tây to lớn. Tuy nhỏ, nhưng khách ra vô tiệm bán phụ tùng xe đạp tấp nập đến nỗi Ct phải dựng ngựa sắt xa lẽ. Hên sao ống bơm treo đầy ngoài cửa hàng khỏi tốn công tìm kiếm. Ct đang sẫm soi 1 cái nắp chụp loại mới bỗng có một thằng bé sửa xe trông có vẻ lem luốc, nhưng thật thà hỏi:

“Bác mua gì?”

“Có bán lẻ cái này không?”. Ct chỉ tay vào nắp chụp vòi bơm xe đạp loại mới với chỉ một đầu ra cho van xe Honda. Và tiếp: “Loại 2 van lỗi thời rồi. Bây giờ đâu ai xài van xe đạp nữa”.

“Dạ chờ con hỏi chủ”. Nó vào trong hồi lâu vì khách còn nhiều phải chen. May quá có bán lẻ, nó bảo, giá 8 ngàn (8.000 Đ). Tưởng nghe nhầm, vì hôm trước thằng con mua loại 2 van (vừa dùng cho xe đạp vừa Honda) 3 chục nghìn, bèn Ct hỏi lại cho chắc:

“Bao nhiêu?”

“Dạ tám ngàn”.

Ct vội móc túi đưa tiền lẻ 1, 2, 4, 5, 7... và 1 nghìn nữa là đủ 8 giao cho thằng nhỏ như sợ nó đổi ý. Bỏ nắp chụp vào túi, Ct vội vàng cỡi ngựa sắt về vì đã

trẻ. Đến nhà đã thấy bà xã ngồi sẵn xe máy với cái phao tắm biển ôm tay, vui vẻ bảo: “Giữ nhà nhé”. Ct thở phào tưởng thế nào cũng bị quở do về trễ. Thế là vội thay ngay nắp chụp vòi ống bơm xe đạp bơm liên liên ngựa sắt, xe đi ruộng của bà xã, và 1 chiếc mini bỏ nằm không, 3 chiếc chiếc nào cũng đang “đói” hơi. Ct nghĩ chỉ có 8 nghìn bạc so bơm mượn thì được 4 lần. Đôi khi đợi thằng Bơm bơm được ngựa sắt bắt mỏi mắt, vì nó còn phụ vợ bán cháo lòng lâu lắc...



Đang bơm chợt nhớ bữa trước đến Hc 67 chơi, thấy ngựa sắt Ct non hơi, tội nghiệp! Hc xách ống bơm xe đạp loại thụt 1 tay như con đội bơm cho nó cứng. Chuyện nhỏ nhưng tình to làm Ct cứ nhớ hoài. Dù bao năm xa cách mỗi người mỗi nơi, nhưng “hơi hám SB” vẫn còn, đặc biệt anh chàng SB 74...